

Ο ποντικός και ο καλόγερος ...

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μακάριοι οι ελεήμονες

Κάποτε χριστιανοί μου κάποιος μοναχός, έφυγε από το κοινόβιο και την ευλογημένη υπακοή και πήγε στην έρημο να γίνει ησυχαστής. Ο λογισμός του απαιτούσε να αφοσιωθεί μέρα νύχτα στη μελέτη και θεωρία του ονόματος του Ιησού Χριστού και μάλιστα στο μυστήριο της Τριαδικότητας του Αγίου Θεού.

Έτσι πίστευε ότι θα μπορούσε μέσα στην ερημιά και στη γαλήνη της ησυχίας να ενωθεί με τον Θεόν χωρίς μέριμνες και χωρίς σκοτούρες.

Ύστερα όμως από δύο τρεις ημέρες, δεν μπορεί κανένας να αντέξει και παραπάνω εδώ που τα λέμε, σε κάποια στιγμή των ιερών του στοχασμών, αισθάνθηκε κοντά

του την παρουσία κάποιου ;

Τι ήταν ; Ένα μικρό ποντίκι.

Είχε ανεβεί στην μπαλωμένη και τρύπια παντούφλα του, και μύριζε το μεγάλο δάκτυλο του ποδιού του. Έτσι αποσπάσθηκε η προσοχή του και ήταν αδύνατον να κρατήσει αμετακίνητο το νου του, στην ενθύμηση του Θεού και στην προσευχή του. [\(περισσότερα...\)](#)